

ODPOVĚDI NA OTÁZKY REDAKTORA LIBANONSKÉHO LISTU AL-ANVAR, ALI BALLUTA

22. listopadu 1969

OTÁZKA: Vaše Excellence, pane předsedo Rady ministrů! Dobyl jste korejskému lidu obrovské a obdivuhodné úspěchy.

Tyto úspěchy jsou trvalé a nesmrtelné, stanou se majákem pro ty, kdo kráčeji pomocí vlastních sil k obrození, stanou se vodítkem pro lid, usilující o vybudování té nejlepší společnosti.

Vaše Excellence, pane předsedo! Mohl byste prostřednictvím libanonského listu Al-Anvar říci něco arabskému lidu o nových úspěších, jichž bude pod Vaším moudrým vedením v nejbližší době dosaženo v politické, hospodářské, sociální a kulturní oblasti?

ODPOVĚĎ: Především bych rád vyjádřil dík za Vaše vysoké ocenění úspěchů, jichž náš lid v minulé době dosáhl.

Korejský lid si váží všech úspěchů, kterých pod vedením Korejské strany práce v boji za vybudování nové společnosti dosáhl, a s pocitem přirozené sebedůvěry je na ně vysoce hrdý. Avšak ať už je naše vítězství jakkoli veliké, v žádném případě nepropadáme sebeuspokojení. Úspěchy, jichž jsme už dosáhli v revolučním boji a ve výstavbě, jsou jen základnou pro další postup revoluce a pro dosažení nových vítězství. Jsme stále na cestě revoluce. V budoucnu nás ještě čeká daleko více práce, než jsme zatím vykonali.

Náš lid musí nejen bojovat za dosažení úplného vítězství socialismu v severní části republiky, ale musí rovněž vyhnat americký imperialismus z jižní Koreje, dovršit národně osvobozenou revoluci a uskutečnit sjednocení země. Za tímto cílem

musíme ze všech sil v severní části republiky uspíšit budování socialismu a revoluční síly severní části republiky – základny korejské revoluce musíme ve všech oblastech politiky, ekonomiky, vojenství a kultury upevnit tak, aby byly neporazitelné. To je velice těžký a obtížný revoluční úkol.

Revoluční úkol, který leží před námi, je sice těžký a obtížný, ale velmi vysoký je i revoluční zápal a bojový duch našeho lidu, který usiluje o jeho splnění, zrovna tak jako je pevná i jeho víra ve vítězství. Náš lid má nezlomnou důvěru nejen ve vzdálené budoucí ideály, nýbrž i ve skvělé perspektivy, jež musí uskutečnit v několika nejbližších letech.

Zrovna tak jako v minulosti, tak i budoucnu budou všechna vítězství našeho lidu dosažena důsledným uplatňováním linie suverenity, samostatnosti, sebeobranu, která ztělesňuje ve všech oblastech působnosti státu ideu čučche Korejské strany práce.

I v budoucnu budeme pevně setrvávat na zásadě, abychom všechny problémy, jež se při provádění revoluce a při výstavbě v naší zemi vyskytnou, řešili nezávisle, opírajíce se o ideu čučche Korejské strany práce. Zejména budeme věnovat hlubokou pozornost úkolu důkladně vyzbrojit všechny pracující ideou čučche Korejské strany práce, ještě více je revolucionizovat a připodobňovat dělnické třídy a skálopevně je stmelovat kolem strany a vlády. Tím učiníme politické síly naší revoluce natolik nepřemohitelnými, že je žádná síla nebude s to rozbít.

Cíle, kterých bychom měli v nejbližších několika letech dosáhnout při budování socialistického hospodářství, jsou velmi rozsáhlé a inspirující. Hospodářství naší země se bude i nadále rozvíjet velmi rychlým tempem, opírajíc se přitom o pevnou základnu nezávislé národní ekonomiky, kterou již dříve náš lid v úporném boji vybuoval.

Ve všech odvětvích národního hospodářství budeme pokračovat v energickém rozvíjení technické revoluce. V průmyslových odvětvích dovršíme v nejbližších několika letech mechanizaci a aktivním rozvíjením boje za uskutečnění poloautomatizace a automatizace ještě více ulehčíme a zproduktivníme práci dělníků a ve velkém rozsahu rozšíříme výrobu.

Obrovského skoku vpřed bude dosaženo zejména v rozvoji

odvětví těžkého průmyslu jako strojírenství, metalurgie, chemického a těžebního průmyslu; k podstatnému obratu dojde i v takových odvětvích lehkého průmyslu, jako je průmysl textilní, potravinářský a průmysl předmětů denní spotřeby.

V současné době náš lid vede poslední úder k dobytí výšin sedmiletého plánu národního hospodářství, obrovského programu socialistické výstavby. Po splnění sedmiletého plánu národního hospodářství se naše země změní z průmyslově zemědělského státu v mohutný socialistický průmyslový stát a zaujme patřičné místo v řadách vyspělých států světa.

Také naše socialistické zemědělství se bude rozvíjet velmi rychle. Při energickém prosazování technické revoluce na vesnici v souladu s kursem vytyčeným v „Tezích o otázkách socialistické vesnice v naší zemi“ plánujeme úplně dovršit v několika nejbližších letech irigaci a elektrifikaci, provést všestrannou mechanizaci a chemizaci a v široké míře zavádět moderní agrotechnické metody. Podle toho, jak se bude tento plán uskutečňovat, budou se rolníci v naší zemi stále více osvobozovat od obtížné a těžké dřiny, která na ně doléhala po tisíceletí, a budou hospodařit lehčeji, radostněji a efektivněji, majíce k dispozici moderní zemědělské stroje, chemická hnojiva, prostředky k hubení plevelů, stimulanty pro růst rostlin a různé jiné agrochemické prostředky. A nejen to, rychlým rozšířením výroby různých výrobků rostlinné a živočišné produkce, především zrnin, bude v naší zemi ještě větší dostatek potravin, takže bude možno zásobovat pracující dostatečně doplňkovými druhy potravin včetně masa, vajec a zeleniny.

Podle toho, jak se bude upevňovat politická a ekonomická síla země, o to rychleji se bude rozvíjet i naše věda a kultura. Mezi vědci a techniky se budou aktivně provádět výzkumné práce k vyřešení různých vědeckých a technických problémů, vznikajících při výstavbě ještě samostatněji orientovaného průmyslu a vyspělejšího socialistického vesnického hospodářství; rovněž budou přijata státní opatření k tomu, aby při upevňování úspěchů již uskutečňovaného devítiletého povinného technického školství mělo ještě více mladých lidí a pracujících než dosud možnost získat vysokoškolské vzdělání.

Společně s tím bude jako všelidové hnutí probíhat energický boj za důsledné zamezení pronikání prohnílé imperialistické reakční kultury a za ještě skvělejší rozmach naší socialistické národní kultury.

Až budou tyto cíle ve všech oblastech politiky, ekonomiky a kultury uskutečněny, upevní se nesrovnatelně politická a ekonomická síla naší země, naše věda a technika i naše literatura a umění se rozvinou k novým vysokým metám a náš lid se bude těšit ještě plnějším a kulturnějším životu.

Samozřejmě, že cíle, které hodláme dosáhnout, jsou velmi vysoké a před námi leží mnoho překážek. Budujeme socialismus za obtížné situace, kdy území naší země je rozděleno na sever a jih a kdy nové válečné provokační pikle amerických imperialistů a jejich přísluhovačů jsou den ze dne očividnější. V takových podmínkách nelze jinak, než že při budování hospodářství a kultury země máme určité překážky a setkáváme se s různými obtížemi.

Ale náš lid, zocelený ve zkouškách revolučních bojů a za moudrého vedení Korejské strany práce, všechny tyto obtíže odvážně překoná a třímaje v jedné ruce pušku a v druhé srp a kladivo, všechny revoluční úkoly, které před ním stojí, v každém případě skvěle splní.

OTÁZKA: Za Vašeho inspirujícího vedení spřátelený korejský lid dokázal, že američtí násilníci nemohou korejskému lidu uzurpovat jeho národní suverenitu, ani zhatit jeho tužby a přání, zaměřené v blízké budoucnosti k vyhnání kolonizátorů a k uskutečnění sjednocení země.

Vaše Excellence, pane předsedo Rady ministrů! Domníváte se, že americký imperialismus má v plánu novou agresi proti hrdinnému korejskému lidu?

ODPOVĚĎ: Agresivní pokusy imperialistů USA v Koreji jsou již v celém světě dostatečně známy. Z gangsterských pohnutek okupovat celou Koreu a učinit z ní nástupiště k agresi vůči asijským a socialistickým zemím, přeměnili američtí imperialisté jižní Koreu plně ve svou kolonii a v základnu k vojenské invazi a od prvního dne, kdy vkročili do jižní Koreje až do dneška po více

než dvacet let denně pokračují v agresi a válečných provokacích proti Korejské lidově demokratické republice.

Manévry imperialismu USA k vyprovokování nové války v Koreji se zvláště přioštěly během několika minulých let.

Imperialisté USA udržovali již dříve v jižní Koreji obrovské skryté vojenské síly k agresi, ale v poslední době přistoupili k jejich dalšímu zvyšování. Porušujíce hrubě dohodu o příměří, přitáhli do jižní Koreje nezákonně mnoho různých zbraní hromadného ničení včetně taktických jaderných zbraní a řízených střel, nedávno opět značně zvýšili počet bojových bombardérů na jihokorejských vojenských základnách a dokonce nově vytvořili tzv. „71. operační flotilu“, čítající několik desítek plavidel včetně mateřské letadlové lodi na atomový pohon a velkých typů válečných lodí, a umístili ji ve vodách v blízkosti Korejské lidově demokratické republiky.

Američtí imperialisté zvyšují ve velkém měřítku stavy vojenských sil loutkové armády jižní Koreje a dále posilují její vojensko-technické vybavení. S cílem zvýšit v Koreji počet místních najatých žoldnéřů vytvořili imperialisté USA zvláště tzv. „rezervní armádu domobrany“, kam násilně zavlékají jihokorejskou mládež a obyvatelstvo středního věku, a pospíchají s jejím úplným vyzbrojením.

V jižní Koreji se velmi rozšiřuje i počet různých vojenských základen a vojenských zařízení.

Přitom imperialisté USA stále zběsileji provádějí vojenské provokace vůči území severní části republiky. V důsledku toho není dne, kdy by v oblasti vojenské demarkační linie ustala střelba.

Jak vyšlo nezvratně najevo při incidentu s ozbrojenou špiónážní lodí amerického imperialismu „Pueblo“ loni v lednu nebo při incidentu se setřelením velkého špiónážního letadla „EC-121“ letos v dubnu, provádějí imperialisté USA špiónážní činnost vůči naší zemi stále otevřeněji.

V současné době imperialisté USA upevňují na území jižní Koreje „válečný systém“, vyhlašují armádě USA, okupující jižní Koreu, i loutkové jihokorejské armádě mimořádný stav, zatímco

na styčné linii při posílení ozbrojených sil přešli do stavu „mimořádné pohotovosti“.

Všechna tato fakta jasně svědčí o tom, jak američtí imperialisté nesmyslně usilují o vyvolání nové agresivní války v Koreji.

V důsledku stále zjevnějších agresivních manévrů amerických imperialistů je situace v Koreji krajně napjatá a v naší zemi byl vytvořen nebezpečný stav, kdy válka může vypuknout v kterémkoliv okamžiku.

Ale američtí imperialisté nemohou korejský lid žádnými vojenskými hrozbami zastrašit. Jestliže by se američtí imperialisté a jejich přísluhovači neohlíželi na trpělivé úsilí našeho lidu zabránit válce a zachovat mír, ani na odsouzení mírumilovných lidí celého světa a nakonec přece jen rozpoutali proti Korejské lidově demokratické republice novou válku, pak korejský lid nastoupí jako jeden muž do svatého boje na obranu své milované vlasti a revolučních vymožeností a agresory úplně zničí.

OTÁZKA: Imperialistický a kolonialistický tisk a agentury vyvolaly pokřik, že váš mladý stát se přiklání ve sporu mezi dvěma velkými socialistickými zeměmi na jednu stranu a tím se pokoušejí narušit dobré vztahy, které mezi Korejskou lidově demokratickou republikou a SSSR a Čínou existují.

Jaký myslíte, že může mít vliv trvání tohoto sporu na jednotu socialistických zemí v boji proti světovému imperialismu?

ODPOVĚĎ: Jak jste správně uvedl, to že imperialisté a jim sloužící tisk vytrubují, že naše země se v názorových rozdílech existujících mezi socialistickými zeměmi přiklonila na tu či onu stranu, není nic než pošetilý trik, jak vyvolat různice mezi naší zemí a jinými socialistickými zeměmi a vrazit mezi ně klín. Na tom není nic zvláštního, že se imperialisté a veškerá světová reakce uchylují k tak nízkým manévrům, neboť doufají, že názorové rozdíly mezi socialistickými zeměmi se budou zvětšovat; využívají proto těch nejhorších intrik, aby jednotu a semknutost socialistických zemí oslabili a rozbili.

Marxisticko-leninské strany jsou svou podstatou autonomní a nezávislé. Komunisté jsou bojovníci, kteří bojují za osvobození dělnické třídy a pracujících své země i za svobodu a osvobození lidu celého světa, vycházejíce přitom ze své víry v marxismus-le-

ninismus – a proto si uchovávají své nezávislé přesvědčení a neobyčejně za ně bojují i v sebeobtěžnější situaci. Kdyby komunisté ztratili svou nezávislost a samostatnost a jen napodobovali ve své činnosti druhé, pak by ve své linii a politice nemohli zachovávat zásadovost a důslednost; v takovém případě by nakonec nejen zahubili věc revoluce a výstavby ve své zemi, ale způsobili by obrovské ztráty i rozvoji mezinárodního komunistického hnutí a světové revoluci.

Naše strana, jež ideu čuče považuje za vůdčí vodítko své činnosti, je revoluční stranou, pevně stojící výhradně na marxisticko-leninských zásadách a určující veškerou svou linii a politiku nezávisle v souladu s konkrétními podmínkami naší země. Ani boj proti imperialismu nebo proti oportunistu všeho druhu nerozvíjí naše strana slepě na něčí příkaz nebo pokyn, nýbrž vždy na základě vlastního přesvědčení. Uplatňujeme takto důsledně ve své činnosti nezávislost, usilujeme o solidaritu se všemi přáteli, bojujícími na základě zásad marxismu-leninismu a proletářského internacionalismu za společné cíle, a snažíme se, abychom se z jejich zkušeností poučili tam, kde to za poučení stojí, pokud je to v souladu se zásadami marxismu-leninismu a odpovídá to konkrétním podmínkám naší země. Rovněž bratrské strany toto stanovisko naší strany chápou a pokládají je za správné.

Ani sebelstivější intriky imperialistů a reakce nemohou diskreditovat nezávislé a zásadové stanovisko naší strany a vlády, ani oslabit jednotu naší země s ostatními socialistickými zeměmi.

Co se týče názorových rozdílů mezi socialistickými zeměmi, jsou to ve všech případech jen ideologické a teoretické názorové rozdíly, existující mezi třídními bratry, kteří mají stejnou politickou i ekonomickou základnu a kteří bojují proti imperialismu a kolonialismu za dosažení společného cíle výstavby socialismu a komunismu. Tyto názorové rozdíly neodrážejí takové antagonistické rozpory, jaké jsou mezi imperialistickými zeměmi nebo zeměmi s rozdílným společenským zřízením, nýbrž jsou to dočasné rozdíly, které vznikly z odlišných názorů na takové otázky jako ocenění současné epochy, metody boje s imperialismem a podpora osvobozeneckému boji národů, což vyplývá z různosti historicko-geografických podmínek, v nichž se jednotlivé socialistické

země nacházejí, i z různosti jejich národních úkolů i chápání marxismu-leninismu.

V průběhu společného boje proti imperialismu lid socialistických zemí nakonec názorové rozdíly překoná a vykročí bok po boku do boje za vítězství díla výstavby socialismu a komunismu.

OTÁZKA: Vaše Excelence, pane předsedo! Jistě je Vám dobře známo, že arabský lid trpí pokračující agresí Izraele – státu-agresora, i jeho pomocníka – Spojených států, a že přes dva milióny Arabů bylo vyhnáno ze svých domovů.

Mohl byste nám říci názor na krizi na Středním východě?

ODPOVĚĎ: Krize na Středním východě vznikla díky agresivním manévřům imperialistů, vedených imperialisty USA, kteří při využití sionismu jako „úderné síly“ usilují o to, aby potlačili proti-imperialistický národně osvobozenecský boj, vzrůstající se mezi arabským lidem, a podřídili si tuto oblast pro sebe. Rovněž to, že dodnes nebyla tato krize vyřešena a situace na Středním a Blízkém východě zůstává nadále napjatá, je zcela důsledek drzých agresivních machinací izraelských agresorů i amerických imperialistů, kteří je usměrňují.

Protiamerický a protiizraelský boj, který nyní arabský lid rozvíjí, je spravedlivým bojem za uhájení národní nezávislosti a důstojnosti, za navrácení okupovaných arabských území a za věc osvobození palestinského lidu.

Korejský lid rozhodně odsuzuje agresivní snahy amerických imperialistů a sionistů na Středním a Blízkém východě, plně podporuje spravedlivý boj arabského lidu a vyjadřuje mu pevnou solidaritu.

OTÁZKA: Vaše Excelence, pane předsedo! Vítězně jste po patnáct let organizoval a vedl partyzánskou válku, bojoval proti japonským okupantům a nakonec přinesl korejskému lidu veliké vítězství.

Arabský lid Palestiny začal dnes na okupovaném území osvobozenecskou válku, a tak vlastně pokračuje v cestě, kterou jste Vy nastoupil.

Jakou radu byste mohl poskytnout oddílům arabských partyzánů z Vašich slavných bojových zkušeností?

ODPOVĚĎ: To, že se palestinský lid pustil se zbraní v ruce

do partyzánského boje proti americkým imperialistům a jejich oddaným přísluhovačům-sionistům, je tou nejsprávnější cestou, jak si vydobýt svobodu a osvobození.

Žádal jste sice, abych poskytl oddílům arabských partyzánů nějakou radu, avšak já bych se raději stručně zmínil o některých našich bojových zkušenostech.

Jak sám víte, po patnáct let rozvíjeli nejlepší synové a dcery korejského lidu pod vedením komunistů houževnatý protijaponský ozbrojený boj, až japonské imperialistické agresory porazili a dovršili tak historický úkol osvobození vlasti. Protijaponský ozbrojený boj korejského lidu byl tou nejvyšší formou národně osvobozenického boje, kdy se kontrarevolučním ozbrojeným silám postavily na odpor revoluční ozbrojené síly. V průběhu těchto bojů jsme zakusili mnohá strádání, ale získali jsme i cenné zkušenosti.

Naše zkušenosti ukazují, že utlačený lid musí za osvobození země a dosažení národní nezávislosti proti utlačovatelům tvrdě bojovat, přičemž tou nejaktivnější a nejvíce rozhodující formou tohoto zápasu je boj ozbrojený.

Historie dosud nezná příklad, že by imperialisté poskytli lidu v koloniích nezávislost darem, ani nezná fakt, že by lid, jemuž byla vlast uchváčena, získal nezávislost od druhých, aniž by byl za ni sám povstal do boje. Aby utiskovaný lid získal zpět svou vlast a vydobyl si opravdovou svobodu a nezávislost, je zapotřebí zbavit se důsledně veškerých iluzí o imperialismu. Jedině aktivním bojem proti imperialismu může utlačovaný lid dosáhnout pokroku v revoluci a dovršit velké dílo osvobození.

Imperialisté si nevybírají v postředcích a metodách, jak si udržet svou koloniální nadvládu, a čím více se jejich konec blíží, tím zoufaleji běsní. Imperialisté mobilizují všechny nástroje moci a prostředky násilí, jež mají k dispozici, aby osvobozenický boj lidu v koloniích krvavě potlačili. Právě tak postupovali v minulosti v Koreji japonští imperialisté. A proto korejští komunisté nemohli jinak, než se chopit zbraní a povstat do boje za obrození vlasti, v němž jsme po dlouhém úporném ozbrojeném zápase zvítězili. Proti násilí se musí postavit zase jen násilí a ozbrojené síly kontrarevoluce se musí rozdrtit revolučním násilím. Zkušenosti

lidového osvobozenického boje ukazují, že boj začíná zprvu v malém měřítku, postupně se rozrůstá a nakonec může dosáhnout vítězství. Pevně věříme, že palestinský lid, který povstal se zbraní v ruce k osvobozenickému boji, určitě dosáhne vítězství, bude-li v pevné víře ve vítězství rozvíjet až do konce úporný ozbrojený boj na všech místech, ať v malém či velkém rozsahu.

Neustálé zvyšování revolučních sil je jednou ze základních podmínek vítězství v revolučním boji. Proto jsme v celém průběhu protijaponského ozbrojeného zápasu vytyčili jako nejdůležitější úkol upevnění vlastních revolučních sil; k tomu jsme vynakládali aktivní úsilí.

Především jsme pro utužení revolučních sil obraceli prvořadou pozornost k politicko-ideovému a vojenskému upevnění protijaponských partyzánských oddílů. Snažili jsme se, abychom v řadách protijaponských partyzánů zabezpečili organizační a ideovou čistotu a jednotu cílů a vyzbrojili všechny příslušníky pevným vědomím čuče, ideou vroucího vlastenectví, vřelou revoluční soudružskou láskou a uvědomělou kázní. Dbali jsme dále o to, abychom v neustálých bojích s nepřitelem zlepšovali vojenské vybavení partyzánských jednotek zbraněmi, ukořisťnými od nepřátel, a abychom řady partyzánské armády dále rozšiřovali.

Společně s upevňováním protijaponských partyzánských oddílů usilovali jsme i o vytvoření pevné masové základny revoluce a o organizování a mobilizování revolučního boje stmelováním všech lidových vrstev, milujících svou zemi a národ.

Za podmínek, kdy ozbrojený boj probíhal formou partyzánské války, bylo velmi důležité upevnit svazky mezi protijaponskými partyzánskými oddíly a širokými masami lidu, zabezpečit, aby lid všestranně partyzánskou armádu podporoval, a současně ho aktivně organizovat a mobilizovat k protijaponskému boji.

Pod heslem „Jako ryba nemůže žít bez vody, ani partyzáni nemohou žít bez lidu“ usilovala protijaponská partyzánská armáda vždy a všude o upevnění pokrevních svazků s lidem a snažila se, aby semkla kolem ozbrojeného boje všechny protiimperialistické síly a za přesného takticko-strategického vedení kombinovala ozbrojený boj s různými jinými formami masového boje.

Epochální událostí pro upevnění masové základny revoluce se stalo 5. května 1936 založení „Ligy pro obrození vlasti“ (Coguk kwangbok-hö), první organizace protijaponské jednotné národní fronty v naší zemi. Po založení „Ligy pro obrození vlasti“ se hnutí protijaponské jednotné národní fronty rychle rozvíjelo ještě organizovaněji, systematictěji a v celostátním měřítku v těsném spojení s protijaponským partyzánským bojem, což umožnilo tím energičtěji organizovat a mobilizovat k boji za osvobození země všechny protijaponské síly.

Posilování protijaponské partyzánské armády, upevňování masové základny revoluce, těsné spojení protijaponského partyzánského boje s různými jinými formami masového odporu – to vše byly důležité faktory, díky jimž jsme mohli v protijaponském národně osvobozeneckém boji zvítězit.

Jestliže palestinský lid ještě více organizačně, ideově a vojensky své ozbrojené partyzánské síly posílí a vybuduje pevnou masovou základnu pro svůj boj, jestliže mocným semknutím všech revolučních a masových organizací upevní jednotu revolučních sil a jestliže navíc v nerozlučné solidaritě se vším arabským lidem bude rozhodně rozvíjet protiamerický a protiizraelský boj jako boj celonárodní a všearabský, pak tím více bude moci vítězství uspíšit.

Využívám této příležitosti, abych palestinskému lidu v jeho partyzánském boji za osvobození země upřímně popřál ještě větších vítězství.